

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118331504
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6118331504.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Lenky Konštiakovej, v právnej veci žalobcu: Hernández & Koli nf, s.r.o., so sídlom Trenčín, Rybárska 7392/2B, IČO: 43 787 771, právne zastúpený: advokátska kancelária agner & partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Špitálska 10, IČO: 36 722 758, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., D. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Lívia Kňazíková, so sídlom Komárno, Námestie M. R. Štefánika 6, o zaplatenie 14.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/235/2018-400 zo dňa 8. júna 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

odôvodnenie:

1. V záhlaví označeným rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal 100 % náhradu trov celého konania. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

1.1. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca si v upomínacom konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 14.000 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 30.12.2017 do zaplatenia a trovy konania. V žalobe uviedol, že v súvislosti s ťažbou bentonitu v Maďarsku, jeho prípadného zhodnotenia spracovaním a následného predaja (ďalej aj ako „projekt ťažby“) previedol zo svojho bankového účtu na účet žalovaného dňa 14.09.2016 sumu 3.000 eur, dňa 19.09.2016 sumu 1.500 eur a dňa 21.09.2016 sumu 5.000 eur. Taktiež E. F. previedol dňa 29.09.2016 zo svojho účtu sumu 4.500 eur na účet žalovaného. O prevode peňazí neuzatvorili zmluvu, právny titul plnenia mal byť určený dodatočne, podľa postupu projektu, k čomu nedošlo. Žalovaný na predžalobnú výzvu z 11.12.2017, doručенú 14.12.2017 nereagoval, preto si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 9.500 eur a 4.500 eur s úrokom z omeškania od 30.12.2017.

1.2. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na tvrdenie žalobcu uvedené v žalobe, že sa mienil zúčastniť na podnikaní spoločnosti PGH, a.s., v ktorej je on (žalovaný) predsedom predstavenstva a E. F. členom predstavenstva a žalobcom poskytnuté finančné prostriedky boli určené na pokrytie prevádzkových nákladov spoločnosti, nie jeho osobe. Prevod finančných čiastok na jeho účet sa uskutočnil výslovne na žiadosť postupcu s odôvodnením, aby o predmetnej majetkovej účasti nevedela jeho rodina a obchodné okolie. Medzi nimi nebolo sporné, že finančné prostriedky boli určené obchodnej spoločnosti. Uviedol, že peniaze vybral zo svojho účtu a vložil do spoločnosti. Dodal, že projekt ťažby bentonitu v Maďarsku, jeho zhodnotenie spracovaním a predaj zabezpečuje označená

obchodná spoločnosť. Navrhol ako dôkaz výsluch členov predstavenstva, ktorí boli prítomní pri dohode medzi postupcom a obchodnou spoločnosťou týkajúcej sa vkladu, spôsobu jeho zaplatenia a účelového určenia finančných prostriedkov a odkázal na pripojené potvrdenie a uznanie obchodnej spoločnosti PGH, a.s., v ktorom spoločnosť potvrdila prijatie sporných finančných prostriedkov od postupcu.

1.3. Žalobca poprel tvrdenia žalovaného, že peňažné prostriedky boli určené spoločnosti PGH, a.s. sprostredkované, cez žalovaného. Tvrdil, že peniaze boli poskytnuté priamo žalovanému, ktorý ich mal zjavne v úmysle vynaložiť vo vlastnom mene na projekt spoločnosti PGH, a.s. Nemali predstavovať majetkovú účasť žalobcu v spoločnosti PGH, a.s. a ani žiadnu investíciu žalobcu do uvedenej spoločnosti. Právny dôvod plnenia mal byť dohodnutý dodatočne, v závislosti od postupu projektu. Žalovaným predložené potvrdenie spoločnosti PGH, a.s. považuje za irelevantné. Ak by aj žalovaný skutočne vložil predmetné peňažné prostriedky do spoločnosti PGH, a.s., takýto úkon žalovaného by nebol spôsobilý založiť právny vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou PGH, a.s. Nevylúčil ani špekulatívne vystavenie uvedeného potvrdenia, aby sa naň žalovaný mohol odvolávať. Žalobca trval na tom, že medzi žalobcom a žalovaným bolo v čase poskytnutia predmetných peňažných prostriedkov nesporné, že tieto žalobca poskytoval priamo žalovanému. Poprel, že by prevod peňazí bol realizovaný na účet žalovaného na základe žiadosti postupcu, aby sa jeho okolie nedozvedelo o predmetnej majetkovej účasti postupcu v spoločnosti PGH, a.s. a poprel aj tvrdenie žalovaného o nelogickej argumentácii žalobcu v návrhu z dôvodu, že projekt realizovala spoločnosť PGH, a.s. a nie žalovaný.

1.4. Súd v poradí prvým rozsudkom z 01.06.2021 žalobe v celom rozsahu vyhovel. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8CoCsp/33/2021 - 305 z 30.05.2022 odvolaním žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, keď dospel k záveru, že súd nesprávne posúdil nárok žalobcu keď uviedol, že žalovaný nepreukázal existenciu záväzkovoprávneho vzťahu medzi ním a žalovaným, resp. že v danom prípade išlo o získanie majetkového prospechu od počiatky bez právneho dôvodu, keďže z obsahu žaloby ako aj z bodu 1.2 dohody o postúpení pohľadávky je zrejmé, že mal vedomosť o dôvode/ účele poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanému. Preto v danom prípade sa súd prvej inštancie mal zaoberať skutočnosťou, či a kedy tento právny dôvod odpadol, pričom dospel k záveru o danosti nároku žalobcu bez toho, aby si vopred vyriešil otázku, či vôbec, prípade kedy právny dôvod plnenia, ktorého sa žalobca touto žalobou domáhal odpadol, keď je zrejmé, že v danom prípade (nejaký) dôvod plnenia na počiatku existovať musel, keď aj len podľa § 498 Občianskeho zákonníka. Naplnenie podmienok dojednania procesne zaťažuje žalovaného. Od vyriešenia týchto otázok, potom záleží posudzovanie opodstatnenosti nároku žalobcu s tým, že bez vyriešenia uvedeného je nevyhnutné rozhodnutie súdu prvej inštancie považovať za predčasné.

1.5. Následne súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom svedkov E. G. a A. H. a rozhodol preskúmaným rozsudkom tak, že žalobu zamietol. Dospel k záveru, že v danom prípade došlo k plneniu žalobcu a postupcu v prospech žalovaného prevodom peňažných prostriedkov na jeho bežný účet, čo nebolo sporné. Dôvod/účel plnenia bol vymedzený žalobcom nielen v žalobe - v súvislosti s projektom ťažby bentonitu, prípadného zhodnotenia vyťaženej bentonitu spracovaním a následného predaja surového a/alebo spracovaného bentonitu, ale obdobne bol vymedzený aj v dohode o postúpení pohľadávky. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že procesné strany, postupca a aj svedkovia sú navzájom podnikateľsky prepojení, žalobca je akcionárom spoločnosti PGH, a.s. realizujúcej projekt ťažby, žalovaný ako aj svedkovia E. G., A. H. sú členmi predstavenstva, ktorého členom v čase začatia súdneho sporu bol aj postupca - svedok A. F.. Žalovaný je aj predsedom predstavenstva uvedenej spoločnosti.

1.6. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 OZ), dopadá na tie prípady, keď v okamžiku poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky (odpadol). Okamžikom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením. V danom prípade však žalobca v žalobe tvrdil, že medzi poskytovateľom plnenia a jeho prijímateľom neexistoval žiadny právny dôvod plnenia, ktoré účelovo súviselo s projektom ťažby bentonitu. Žalovaný tvrdil, že poskytnuté plnenie považoval za plnenie na prospech spoločnosti PGH, a.s., najmä keď aj z výpovede svedkov A. H. a E. G. vyplýva, že aj E. G. bolo plnených pár tisíc eur. Vyplýva to aj z mailovej komunikácie medzi svedkom A. H. a A. F., ktorý položkovite uviedol výšku plnení do projektu PGH, a.s. v maili z 12.1.2018 (čl. 258), vrátane plnenia žalovanému (J.P) vo výške 14.000 eur, či plnenia E. G. (E.) vo výške 5.200 eur. Vykonaným dokazovaním však nebola preukázaná existencia žiadneho

právneho dôvodu plnenia na prospech žalovaného v dňoch 14.9.2016 vo výške 3.000 eur, či 19.9.2016 vo výške 1.500 eur, či 21.9.2016 vo výške 5.000 eur, či 29.9.2016 vo výške 4.500 eur (či už zmluva alebo skutočnosť, s ktorou zákon spája vznik záväzku), a preto je vylúčené, že by na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol, najmä keď z dokazovania vyplýva, že v súvislosti s projektom ťažby bentonitu (účel plnenia) bolo „bežné“ plnenie aj v prospech ďalšieho člena predstavenstva, a to vo výške 5.200 eur E. G..

1.7. Dôvod/účel plnenia nie je možné zamieňať s právnym dôvodom plnenia (či už zmluvou alebo skutočnosťou, s ktorou zákon spája vznik záväzku), a preto pokiaľ tento právny dôvod od počiatku nebol, nemohol ani odpadnúť. Preto ani plnenia v prospech žalovaného nie je možné považovať za preddavok podľa § 498 OZ, keď nie je zřejmý právny dôvod, titulom ktorého by bolo možné považovať plnenia žalobcu a postupcu v prospech žalovaného za preddavok. Preddavok musí mať preukázateľný vzťah ku konkrétnej zmluve, ktorá má byť uzavretá. Žalobca (a aj postupca E. F.) v danej veci v čase plnenia nezamýšľali uzavrieť so žalovaným konkrétnu zmluvu, preto ich plnenia na prospech žalovaného nemohli byť ani preddavkom na budúce plnenia zo zamýšľanej zmluvy.

1.8. Nároky na vrátenie neoprávneného majetkového prospechu vzniknutého plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 OZ) zahrňujú predovšetkým nároky získané tým, že poskytnuté plnenie od počiatku nemalo právny dôvod, ako je to aj v danom spore, najmä keď strany sporu v konaní netvrdili a nepreukázali existenciu žiadnej uvažovanej (budúcej) zmluvy ako právneho dôvodu plnenia v prospech žalovaného. Na vrátenie poskytnutého plnenia ako plnenia bez právneho dôvodu vzniká však nárok iba vtedy, ak ten, kto plnil, nemal vedomosť o tom, že nie je povinný plniť, alebo že ten, komu plní, nie je oprávnený plnenie prijať. V danom spore však žalobca a aj postupca v čase plnenia mali vedomosť, že nimi poskytnuté plnenie v súvislosti s projektom ťažby bentonitu nemalo právny dôvod, medzi žalobcom, resp. postupcom a žalovaným nebola uzavretá žiadna zmluva, pričom podľa žaloby právny titul poskytnutých peňažných prostriedkov mal byť určený dodatočne, v súvislosti s postupom projektu. Z uvedeného je zřejmé, že k plneniu v prospech osobného účtu žalovaného došlo zo strany žalobcu a aj postupcu vedome a účelovo, v súvislosti s projektom, pričom tak žalobcovi a aj postupcovi muselo byť známe, že oprávneným prijímateľom plnení súvisiacich s projektom ťažby je nepochybne spoločnosť PGH, a.s. a nie predseda predstavenstva uvedenej spoločnosti so svojim osobným účtom. Z uvedených dôvodov je preto vylúčené, aby žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom plnenia bez právneho dôvodu.

1.9. Súd žalovaným navrhnutý dôkaz výsluchom B. I. ako člena predstavenstva spoločnosti PGH, a.s. nevykonal. Svedok B. I. sa dostavil na pojednávanie konané dňa 12.11.2019, kedy ho súd z časových dôvodov nevypočul. Z účasti na ďalších pojednávaniach (14.05.2019, 04.02.2020, 29.09.2020), na ktoré bol súdom predvolaný, sa B. I. ospravedlnil, pričom v ospravedlnení z účasti na pojednávaní na čl. 81 uviedol, že nemá žiadne informácie o dlhu žalovaného voči žalobcovi.

1.10. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. V danom prípade podľa názoru súdu žalobca nepreukázal splnenie predpokladov na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným, keď žalobca nepreukázal, že by na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie titulom plnenia bez právneho dôvodu žalovaným získané a žalobca ani netvrdil a nepreukázal splnenie ďalších zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, či už podľa § 451 ods. 2 OZ, či § 454 OZ získaného žalovaným.

1.11. O náhrade trov celého konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému priznal 100% náhradu trov celého konania.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Argumentoval nesprávnym skutkovým zistením, nesprávnym právnym posúdením veci, porušením práva na spravodlivý proces a porušením princípu rovnosti zbraní. Poukázal na chronológiu konania a zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu s potrebou doplniť dokazovanie ohľadne otázky, či vôbec, prípadne kedy odpadol právny dôvod plnenia žalovanému, pričom nešpecifikoval, aký právny titul, ktorého odpadnutie je potrebné ďalej posudzovať mal z vykonaného dokazovania existovať. Skonštatoval, že naplnenie

podmienok dojednaní o právnom titule, o jeho prípadnom odpadnutí (resp. jeho stálej existencii) procesne zaťažuje žalovaného. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca údajne nepreukázal splnenie predpokladov na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným, keď nepreukázal, že by sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil plnením bez právneho dôvodu a žalobca nepreukázal ani splnenie ďalších zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s názorom odvolacieho súdu a založil svoje zamietavé rozhodnutie na neobhájiteľnom tvrdení, že ak prijímajúca alebo poskytujúca strana plnenia vie, že poskytuje, resp. že prijíma plnenie na základe „nejakého právneho dôvodu“ (bližšie v spore neurčeného a nepreukázaného), nie je povinnosťou žalovanej strany určiť a preukázať existenciu právneho titulu a súd je povinný žalobu zamietnuť len z dôvodu, že prijímajúca alebo poskytujúca strana plnenia údajne museli mať o nejakom dôvode plnenia vedomosť. Zároveň vylúčil, že doplnením dokazovania bol preukázaný právny titul plnenia zo strany žalobcu, preto je rozhodnutie v rozpore s obsahom spisu a vykonaným dokazovaním.

Ďalej sa vyjadril k procesnej povinnosti žalovaného uniesť dôkazné bremeno vlastných tvrdení o existencii právneho titulu jemu poskytnutého plnenia; poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka a Civilného sporového poriadku a mal za to, že preukázal naplnenie skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu s odkazom na obsah spisu. Zdôraznil, že od začiatku sporu konzistentne tvrdí, že plnil bez právneho dôvodu, keďže medzi ním a žalobcom nedošlo ohľadne žalovanému poskytnutému plneniu k uzavretiu akejkoľvek zmluvy, ani neexistuje žiadny iný platný a účinný právny titul poskytnutia prostriedkov na účet žalovaného a on ani v rámci doplneného dokazovania nekonkretizoval akýkoľvek zmluvný či zákonný právny titul. Občiansky zákonník nevyžaduje pre priznanie nároku z bezdôvodného obohatenia podmienku, aby poskytujúca alebo odosielajúca strana plnenia mala alebo nemala mať vedomosť o tom, či ide o bezdôvodného obohatenie alebo nie.

Za nepravdivé označil tvrdenie žalovaného, že predmetné prostriedky predstavujú investíciu p. F. do projektu ťažby bentonitu spoločnosti PGH a.s. poskytnuté prostredníctvom žalovaného, aby sa o tom nedozvedela jeho manželka, pretože prevažnú väčšinu prostriedkov mu bola poukázaná z účtu žalobcu, nie p. F.. Tieto tvrdenia žalovaného boli vyvrátené listinami a svedkami navrhnutými samým žalovaným. Za právny dôvod poskytnutého plnenia žalovaný označil súvislosť s projektom ťažby bentonitu spoločnosťou PGH a.s. Súvislosť však nepredstavuje platný a účinný právny titul a žalovaný tak bol povinný preukázať svoje tvrdenia o údajnej existencii právneho titulu poskytnutých prostriedkov. Poukázal na ust. § 151 ods. 2 CSP a uviedol, že je v úplnom rozpore s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia a dokazovania v civilnom procese, aby súd uzavrel, že žalovaný nie je povinný svoje skutkové tvrdenia riadne špecifikovať a preukázať z dôvodu, že predsa strany plnenia podľa tvrdenia žalovaného mali mať vedomosť o nejakom právnom titule plnenia. Na druhej strane on preukázal, že na osobný účet žalovaného zaslal peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom sporu a ak nebol v konaní žiaden platný a účinný právny titul pre ich poskytnutie preukázaný, bol súd povinný vyhovieť žalobe.

K výsledkom doplneného dokazovania uviedol, že v rámci doplneného dokazovania bolo na strane žalovaného v prvom rade špecifikovať, aký právny titul poskytnutia finančných prostriedkov mal existovať, následne preukázať jeho existenciu, čo nepreukázal. Výpoveď svedka p. G. úplne spochybnila podľa žalovaného kľúčový dôkaz predložený k odporu, potvrdenie spoločnosti PGH a.s. údajne o vložení peňažných prostriedkov do spoločnosti zo strany žalovaného, keď uviedol, že si nevybavuje, že podpísal takéto potvrdenie a forma dokumentu ani nezodpovedá dokumentom spoločnosti PGH a.s., keďže neobsahuje hlavičku spoločnosti. Predmetné potvrdenie je vystavené zjavne účelovo s 15 mesačným odstupom od údajného poskytnutia prostriedkov spoločnosti PGH a.s. zo strany žalovaného, na ktorom následne vystavil celú svoju procesnú obranu. Zároveň platí, že žalovaný neposkytol žiadne tvrdenia k prevažnej väčšine uplatneného nároku, keďže väčšina peňažných prostriedkov mu bola poskytnutá nie z účtu p. F., ale z účtu žalobcu.

3. Žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne podal písomné vyjadrenie k odvolaniu a navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť majúci za to, že súd prvej inštancie aj v intenciách právneho názoru vysloveného odvolacím súdom následne opätovne vykonal navrhované dôkazy, doplnil dokazovanie a po dokazovaní rozhodol zamietnutím žaloby. Stotožnil sa s tým, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov na vydanie bezdôvodného obohatenia nakoľko nepreukázal, že by na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie titulom plnenia bez právneho dôvodu získané a netvrdil a v konaní nepreukázal splnenie ani ďalších zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia.

4. Žalobca v replike uviedol, že prvoinštančný súd sa v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu mal zaoberať otázkou, či došlo k odpadnutiu údajného právneho titulu a dôkazné bremeno jeho prikázania zaťažovalo žalovaného. Právny titul plnenia nebol preukázaný, preto má za to, že došlo k plneniu bez právneho dôvodu, nie ako uvádza súd prvej inštancie, že strany mali údajne vedomosť o nejakom právnom titule plnenia. V žalobe uvedené, že ide o súvislosť s projektom ťažby bentonitu predstavuje iba okolnosť, pri ktorej sa žalovaný so žalobcom zoznámili, teda ide o skutkovú okolnosť, nie právny titul. Tvrdenia žalovaného, že peniaze boli poskytnuté a ním vložené do projektu ťažby bentonitu boli vyvrátené výpoveďami štatutára žalobcu, svedka F., G., H., ktorý nevedel uviesť okolnosti vystavenia potvrdenia. Ak by aj vložil peniaze do projektu, išlo o jeho aktivitu. Bolo preukázané, že projekt ťažby zlyhal a ak by aj právny titul poskytnutia prostriedkov v súvislosti s projektom existoval, bol by odpadnutý.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej ako „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenia povinnosti ustanovenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, avšak z iných právnych dôvodov, keď dospel k záveru o potrebe odlišného právneho posúdenia veci, s ktorým odvolací súd strany sporu zoznámil a dal im príležitosť sa k tomuto názoru vyjadriť postupom podľa § 382 CSP, keď sa na vec vzťahujú ustanovenia § 451 ods. 1 a § 456 Občianskeho zákonníka, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 382 CSP, ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení podľa vyššie citovaného § 382 CSP uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný obdržal od žalobcu peňažné plnenie spolu v sume 14.000 eur bez existencie právneho dôvodu, ktoré žalobcovi nevrátil. Uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Tvrdenia žalovaného o údajnom sprostredkovanom vklade žalobcu a jeho právneho predchodcu do projektu ťažby bentonitu spoločnosti PGH, a. s. ostali nepreukázané a boli vyvrátené dokazovaním. Účelová obrana žalovaného bola vyvrátená dôkazmi, ktoré navrhol sám žalovaný a množstvo nezrovnalostí z jeho tvrdenej verzie zostalo nezodpovedaných. Žalovaným navrhnutý svedok A. H. na pojednávaní dňa 01.06.2021 nevedel uviesť žiadne presnejšie informácie ohľadne tvrdenej dohody o sprostredkovanom poskytnutí finančných prostriedkov žalovaným do spoločnosti PGH, a. s., o účele ich poskytnutia, právnom titule ich poskytnutia medzi žalobcom a žalovaným, ani o čase ich vynaloženia a o ich zaúčtovaní, hoci žalovaným predložené potvrdenie o prijatí hotovosti údajne podpísal. Vo výpovedi na pojednávaní dňa 08.06.2023 vyvrátil tvrdenia žalovaného o tom, že daný projekt ťažby bentonitu je stále možné uskutočniť, keď uviedol, že predstavenstvo spoločnosti PGH, a. s. „nikdy nezasadalo“ a potvrdil, že ohľadne tvrdeného sprostredkovaného vkladu neexistuje žiadna písomná zmluva a nie je ani evidovaný v účtovníctve PGH, a. s. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že spoločnosť PGH, a. s. už roky nerobí žiadne právne, obchodné úkony, nemá tržby a roky nemá zvolené žiadne orgány, čo predstavuje dôvod pre zrušenie tejto spoločnosti z úradnej povinnosti. Ak by aj právny dôvod plnenia v súvislosti s projektom ťažby bentonitu pôvodne existoval, tak tento, by už v súčasnosti bol dávno odpadnutý. Tiež žalovaným navrhnutý svedok E. G. potvrdil, že nemá vedomosť o realizácii projektu. Mal za to, že tento svedok spochybnil pravosť potvrdenia spoločnosti PGH, a. s. o údajnom vložení prostriedkov zo strany žalovaného do tejto spoločnosti, tento by bol koncipovaný na hlavičkovom papieri spoločnosti PGH, a. s. Tiež uvedený svedok vyslovil, že si nespomína, že by takýto dokument podpísal a svoj podpis a na ňom nespoznáva. Tiež poukázal na to, že i svedok G. potvrdil, že žiadny projekt ťažby bentonitu v spoločnosti PGH, a. s. neexistuje. Zastal názor, že v tomto konaní nebol pomenovaný a preukázaný akýkoľvek právny titul poskytnutia peňažných prostriedkov žalobcom žalovanému. Zastal tiež názor, že vykonaným dokazovaním bola vyvrátená účelová obrana žalovaného, že bol sprostredkovateľom peňažného vkladu do projektu ťažby bentonitu. Dal do pozornosti, že dôkazná povinnosť preukázania existencie právneho dôvodu v danom prípade spočívala na žalovanom a nie na žalobcovi, ktorý tvrdí že

v danom prípade neexistoval právny dôvod od počiatku. Podľa jeho názoru bolo potrebné, aby žalovaný najskôr pomenoval právny titul poskytnutia finančných prostriedkov a následne preukázal jeho vznik a existenciu, čo ani po doplnení dokazovania nepreukázal. Záverom zastal názor, že danú procesnú situáciu je nutné posúdiť titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu a v tejto intencii je možné použitie § 451 ods. 1 a § 456 Občianskeho zákonníka.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení podľa vyššie citovaného § 382 CSP zastal názor, že i súd prvej inštancie vyhodnotil, že preukázal existenciu právneho dôvodu, ktorým bol - vklad do projektu ťažby bentonitu. Finančná účasť žalobcu na uvedenom projekte bola preukázaná. Vykonaným dokazovaním bola preukázaná vedomosť žalobcu o dôvode a účele poskytnutia financií, a teda zúčastniť sa na projekte vkladom 800.000 eur, avšak žalobca po vklade cca 35.000 eur zahŕňajúc i žalovanú sumu, stratil záujem na účasti na danom projekte. Zastal názor, že výpoveďami svedkov A. H. a E. G. bolo preukázané, že projekt stále existuje, riadne sa uhrádza poplatok za právo ťažby bentonitu veriac, že sa nájde investor. Záverom vyslovil, že právny dôvod, na základe ktorého žalobca plnil jestvuje, teda neodpadol.

8. V danom prípade je predmetom konania nárok, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata istiny vo výške 14.000 eur s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 14.000 eur od 30.12.2017 do zaplata dôvodiac tým, že v súvislosti s ťažbou bentonitu v Maďarsku, jeho prípadného zhodnotenia spracovaním a následného predaja, previedol zo svojho bankového účtu v J. F., K. na účet žalovaného vo L. M. F., K. sumu 3.000 eur dňa 14.09.2016, sumu 1.500 eur dňa 19.09.2016 a sumu 5.000 eur dňa 21.09.2016. Uviedol, že v súvislosti s prevedenými peňažnými prostriedkami nebola medzi stranami sporu uzavretá žiadna zmluva, právny titul plnenia sa mal určiť dodatočne v súvislosti s postupom projektu ťažby, čo sa nestalo, pretože k zrealizovaniu projektu nedošlo. V súvislosti s projektom previedol dňa 29.09.2016 p. E. F. zo svojho účtu vo VÚB sumu 4.500 eur na účet žalovaného vo VÚB s tým, že medzi menovaným a žalovaným nebola v súvislosti s prevedenými peňažnými prostriedkami uzavretá žiadna zmluva, právny titul plnenia sa mal určiť dodatočne v súvislosti s postupom projektu, k čomu nedošlo pre nerealizovanie projektu. Dohodou o postúpení pohľadávok zo 04.01.2018 postupca E. F. postúpil na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.500 eur.

9. Súd prvej inštancie rozsudkom (prvým v poradí) č. k. 13Csp/235/2018-268 zo dňa 1. júna 2021 žalobe vyhovel, keď žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 14.000 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 14.000 eur od 30.12.2017 do zaplata (výrok I.) a žalovanému uložil tiež povinnosť žalobcovi zaplatiť náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Súd prvej inštancie v rozhodnutí vyhodnotil, že rozhodoval o nároku žalobcu tak, ako ho v žalobe skutkovo vyhodnotil, t. j. titulom plnenia bez právneho dôvodu od počiatku. Konštatoval, že žalobca preukázal nárok na plnenie žalovanému ako fyzickej osobe a suma 14.000 eur predstavuje majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný nepreukázal, že peniaze boli určené pre spoločnosť PGH, a.s.

10. V dôsledku odvolania žalovaného odvolací súd unesením č. k. 8CoCsp/33/2021-305 zo dňa 30.05.2022 zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovil, že v danej veci nemožno hovoriť o plnení bez právneho dôvodu od počiatku, keď žalobca tvrdí, že mal poskytnúť peňažné prostriedky za účelom, ktorý mal byť určený až dodatočne. Podstatným znakom plnenia bez právneho dôvodu, že osoba poskytujúca plnenie nemala od počiatku vedomosť o tom, že plní bez právneho dôvodu. Plnenie poskytnuté na základe určitého dôvodu sa stáva bezdôvodným obohatením až momentom odpadnutia právneho dôvodu. Uzavrel, že súd prvej inštancie si vzhľadom na tvrdenia žalobcu (o poskytnutí finančných prostriedkov súvisiacich s ťažbou bentonitu) nevyriešil otázku, či a vôbec, prípadne kedy právny dôvod plnenia, ktorého sa žalobca žalobou domáha odpadol, keď je zrejmé, že dôvod plnenia existoval, keď aj len ako preddavok. Vyslovil, že naplnenie podmienok dojednania (dôvodu plnenia) zaťažuje žalovaného.

11. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, keď namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že

rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a záverom doplnil i to, že súd prvej inštancie porušil rovnosť zbraní na ujmu jeho práv neoprávnene zvýhodňujúc žalovaného.

11.1. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť najmä právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé s tým, že konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.).

11.2. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

11.3. Ďalej žalobca tvrdil, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Odvolací súd preskúmajúc napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania, viazaný rozsahom odvolania, zaberajúc sa pritom podstatnými odvolacími námietkami žalobcu vyhodnotil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. K vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia však odvolací súd dospel z iného právneho dôvodu, resp. iného právneho posúdenia veci s poukazom na vykonané dokazovanie. Odvolací súd uvádza, že žalobca založil svoj nárok na skutkovom tvrdení, že ohľadom poskytnutých finančných prostriedkov nebola medzi ním a žalovaným uzatvorená žiadna zmluva/právny dôvod s tým, že titul poskytnutých peňažných prostriedkov mal byť určený dodatočne v súvislosti s postupom projektu ťažby horniny bentonitu v Maďarskej republike (ďalej len „projekt ťažby bentonitu“), avšak k tomu nedošlo pre nerealizáciu tohto projektu a mal za to, že žalovanému poskytol majetkový prospech bez právneho dôvodu.

13. Žalobca v podanom odvolaní vyjadril, že naďalej zotrváva na tom, že preukázal naplnenie skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu. Vyjadril, že od počiatku konzistentne tvrdí, že žalovanému plnil bez právneho dôvodu, keďže medzi ním a žalobcom nedošlo k uzatvoreniu zmluvy, ani neexistuje žiaden platný a účinný právny titul poskytnutia finančných prostriedkov na účet žalovaného. Zdôraznil, že akákoľvek súvislosť poskytnutia sporných finančných prostriedkov s ťažbou bentonitu nepredstavuje právny titul. Poukazoval tiež na to, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého procesnou povinnosťou žalovaného bolo preukázať odpadnutie/neodpadnutie právneho titulu, teda žalovaný a nie on mal špecifikovať, aký platný a právne účinný titul poskytnutia finančných prostriedkov mal údajne existovať

a tento riadne preukázať. Nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý preniesol na neho túto povinnosť.

14. S poukazom na skutočnosť, že žalobca naďalej trvá na názore, že v danom prípade jeho nárok možno subsumovať pod právnu normu plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka poukazuje odvolací súd na svoj právny názor už vyslovený v zrušujúcom uznesení č.k. 8CoCsp/33/2021-305 zo dňa 30. mája 2022. Odvolací súd konkrétne v bode 11. až 12. odôvodnenia uznesenia uviedol a vysvetlil, z akého dôvodu nárok žalobu nie je možné priradiť pod skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Tento právny názor správne zastal i súd prvej inštancie. Odvolací súd naďalej zotrváva na svojom názore, že na prejednávany prípad nie je možné aplikovať skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, pretože v opačnom prípade, by takýto záver s poukazom i na vykonané dokazovanie bol rozporný s právnym názorom Najvyššieho súdu SR. Odvolací súd podporne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/57/2019, v ktorom sa okrem iného zaoberal definíciou skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu. Vo vyššie definovanom rozsudku (konkrétne v bode 11. odôvodnenia) vyslovil, že: „Ťažiskom tejto skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatočnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenie tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu. Ak by osoba poskytujúca plnenie takouto vedomosťou preukázateľne disponovala, mohlo by takéto konanie byť posúdené ako dar. V praxi však bude zrejme mimoriadne náročné odlíšiť takýto dar od plnenia bez právneho dôvodu“ (k tomu viď Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 1591). Taktiež judikatúra sa ustálila na tom, že „nároky na vrátenie neoprávneného majetkového prospechu (t. j. nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia - pozn. dovolacieho súdu) vzniknutého plnením bez právneho dôvodu zahrňujú predovšetkým nároky získané tým, že poskytnuté plnenie od počiatku nemalo právny dôvod“ (k tomu viď aj R 1/79). V nadväznosti na vyššie uvedené východiská k inštitútu bezdôvodného obohatenia a osobitne k skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu platí, že o bezdôvodné obohatenie sa jedná výlučne vtedy, ak dôjde k majetkovej ujme na strane osoby oprávnenej z bezdôvodného obohatenia a tomu zodpovedajúcemu majetkovému prospechu na strane obohateného a zároveň na tento majetkový prospech neexistoval na strane obohateného právny dôvod. Pokiaľ ide o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu, je zjavné, že k jej naplneniu okrem už uvedených podmienok dochádza vtedy, ak oprávnený z bezdôvodného obohatenia poskytoval obohatenému plnenie, na ktoré od počiatku (t. j. od okamihu, kedy ho oprávnený začal obohatenému poskytovať) nebol žiadny právny dôvod pre takéto plnenie za predpokladu, že o tom nemal subjektívnu vedomosť.“

14.1. Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí zastal rovnaký názor, že predpokladom možnej aplikácie skutkovej podstaty plnenia bez právneho dôvodu je absencia subjektívnej vedomosti oprávneného z bezdôvodného obohatenia o tom, že od počiatku plnil bez právneho dôvodu, resp., že od počiatku neexistoval žiaden právny dôvod pre takéto plnenie. Odvolací súd v danom prípade poukazuje na samotné tvrdenie žalobcu, ktorý už v podanej žalobe uviedol, že finančné prostriedky poskytol žalovanému v súvislosti s vývojom projektu ťažby bentonitu v Maďarku, ktorý projekt bol vykonávaný obchodnou spoločnosťou PGH, a. s. Inak povedané, žalobca vedel, že peniaze poskytuje za účelom realizácie ťažby bentonitu, teda disponoval subjektívnou vedomosťou o účele plnenia. Nie je podstatné, či bola uzatvorená konkrétna zmluva, ako právny titul poskytnutia prostriedkov, ako sa domnieva žalobca. Vzhľadom na vyššie uvedený právny názor odvolacieho súdu, podporený i vyššie citovaným rozhodnutím dovolacieho súdu ako i vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v konaní nie je možné vysloviť iný záver, len ako ten, že prejednávany prípad nie je možné podradiť pod skutkovú podstatu plnenia bez právneho dôvodu, a to vzhľadom na počiatočnú prítomnosť subjektívnej vedomosti žalobcu o plnení. Žalobca nedisponoval subjektívnou vedomosťou o plnení bez právneho dôvodu, keď vedel, že plnenie súvisí s realizáciou ťažby bentonitu.

14.2. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie v zhode s právnym názorom odvolacieho súdu vyhodnotil, že nárok žalobu nie je možné subsumovať pod skutkovú podstatu plnenia bez

právneho dôvodu, dôvodne sa zaoberal tým, či v danom prípade nebola naplnená skutková podstata bezdôvodného obohatenia plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (súladne s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v bode 13. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia č. k. 8CoCsp/33/2021-305). Odvolací súd však uvádza, že vzhľadom na tvrdenia žalobcu bolo potrebné sa zaoberať i tým, či vykonaným dokazovaním bol preukázaný dôvod poskytnutia sporných finančných prostriedkov žalobcom žalovanému.

15. Žalobca založil svoj nárok na skutkovom tvrdení, že ohľadom poskytnutých finančných prostriedkov nebola medzi ním a žalovaným uzatvorená žiadna zmluva/právny dôvod s tým, že titul poskytnutých peňažných prostriedkov mal byť určený dodatočne v súvislosti s postupom projektu. Vo vyjadrení k odporu žalovaného však žalobca uvádzal, že peniaze poskytol žalovanému, aby ich ten mohol vo vlastnom mene investovať do spoločnosti PHG, a. s. (č. l. 40). Štatutárny zástupca žalobcu vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 12.11.2019 (č. l. 133 až 136) uviedol, že peniaze boli poskytnuté žalovanému ako pôžička, čo uvádzal aj postupca- A. F. vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 04.02.2020 (č. l. 169 až 174). Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne uviedol, že v danom prípade nie je možné nárok žalobcu posudzovať titulom pôžičky, keď žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepodal návrh na zmenu žaloby (§ 140 ods. 2 CSP) z dôvodu zmeny podstatných skutkových okolností uplatneného nároku. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v konaní pokračoval a rozhodoval na podklade skutkových tvrdení vymedzených žalobcom v podanej žalobe t. j. skutkového tvrdenia, že žalovanému žalobca poskytol finančné prostriedky v súvislosti s vývojom projektu ťažby bentonitu s tým, že právny dôvod mal byť dojednaný dodatočne. Odvolací súd, však na tomto mieste upriamuje pozornosť na nekonzistentnosť v skutkových tvrdeniach žalobcu ohľadom ním uplatneného nároku. Uvedená nekonzistentnosť je spôsobilá podľa názoru odvolacieho súdu privedieť pochybnosti ohľadom hodnovernosti skutkových tvrdení žalobcu týkajúcich sa ním uplatneného nároku. Je tomu tak z dôvodu, že práve žalobca ako subjekt, ktorý si v danom prípade uplatňuje svoje právo pred súdom voči žalovanému by mal najlepšie, bez pochybností a koherentne vedieť uviesť konkrétne skutkové okolnosti, za ktorých žalovanému poskytol sporné finančné prostriedky, na aký účel a z akého dôvodu mu ich poskytol.

16. Odvolací súd ďalej v súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobcu ohľadom tohto, že v danom prípade podľa jeho názoru nikdy medzi stranami sporu nebol daný právny dôvod plnenia, poukazuje na obsah spisu a na vykonané dokazovanie (svedecké výpovede, listinné dôkazy), z ktorých je zrejmé, že účel poskytnutia sporných finančných prostriedkov súvisel s projektom ťažby bentonitu. V danom prípade, ako správne konštatoval súd prvej inštancie bolo nesporne preukázané, že žalobca žalovanému poskytol zo svojho bankového účtu v Tatra banke, a.s. na účet žalovaného vedeného vo L. M. F., K. sumu 3.000 eur dňa 14.09.2016, sumu 1.500 eur dňa 19.09.2016 a sumu 5.000 eur dňa 21.09.2016. Ďalej bolo v konaní preukázané, že p. F. (v tom čase člen predstavenstva obchodnej spoločnosti PHG a. s.) zrealizoval dňa 29.09.2016 v prospech bankového účtu žalovaného prevod v sume 4.500 eur. V dôsledku uzatvorenia dohody o postúpení pohľadávky zo dňa 04.01.2018, p. F. ako postupník postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, preto aj na uplatnenie tejto časti sumy je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný žalobca. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že procesné strany, postupca aj svedkovia sú navzájom podnikateľsky prepojení, keď žalobca mal byť investične činný v spoločnosti PGH, a. s., ktorá mala realizovať projekt ťažby bentonitu. Žalovaný, ktorý bol i predsedom predstavenstva uvedenej obchodnej spoločnosti, svedkovia E. G. a A. H. sú členmi predstavenstva, ktorého členom v čase začatia súdneho konania bol aj postupca – svedok A. F.. V konaní bolo preukázané, že žalobca bol v čase poskytnutia sporných finančných prostriedkov 10 % akcionárom v obchodnej spoločnosti PGH, a. s., v ktorej bol v dôsledku nominácie zo strany žalobcu p. F. členom predstavenstva. Žalobca a p. F. už pred tým boli obchodnými partnermi v obchodnej spoločnosti Prorate, s.r.o.

16.1. Za predpokladu prijatia záveru, že žalobca poskytol žalovanému sporné finančné prostriedky s tým, že účel ich poskytnutia súvisel s vývojom projektu ťažby bentonitu, a to i s poukazom na existenciu podnikateľského prepojenia medzi stranami sporu (žalovaný člen a predseda predstavenstva obchodnej spoločnosti PHG, a. s. a žalobca akcionár obchodnej spoločnosti PHG, a. s.), sa javí ako nelogické, že by medzi stranami sporu neexistoval žiaden právny dôvod ich poskytnutia. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na svedecké výpovede svedkov – A. H. a E. G., ktorí svedkovia sa zhodli v tom, že nemajú vedomosť o tom, že by žalobca žalovanému poskytol pôžičku na súkromné účely. Zároveň títo svedkovi zhode vypovedali o tom, že žalobcom poskytnuté prostriedky predstavovali

investície do projektu, resp., že tieto boli určené na práce, ktoré mal vykonávať žalovaný v súvislosti s počiatočným vývojom projektu ťažby (výpoveď svedka A. H. na pojednávaní konanom dňa 01.06.2021 – č. I. 260 až 263 a výpoveď svedka E. G. na pojednávaní konanom dňa 02.12.2022- č. I. 346 až 348). Zároveň v tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať i na listinný dôkaz – mailovú komunikáciu medzi p. F. a svedkom A. H. (člen predstavenstva obchodnej spoločnosti PGH, a. s.). Z tejto mailovej komunikácie vyplynulo, že p. F. chce vrátiť peniaze ním investované do projektu, keď svedok A. H. ho požiadal o zaslanie položkovitého rozpisu ním vložených finančných prostriedkov do projektu PGH, a.s. Z uvedeného listinného dokumentu vyplýva, že p. F., zaslal svedkovi A. H. ako členovi predstavenstva spomenutý položkovitý rozpis ním vložených finančných prostriedkov do spoločnosti, v ktorom uviedol, že vložil do spoločnosti asi 35.000 eur t. j. na účet JP odišlo 14.000 eur, na účet MH 5.200 eur, za vrty 5.500, za technológiu cca 9.900 eur, za testy p. N. cca 500 eur. Na pojednávaní konanom dňa 01.06.2021, bolo svedkom A. H. vysvetlené, že skratka JP- predstavuje B. C. t. j. žalovaného, MH - predstavuje E. G. (svedok- člen predstavenstva).

16.2. Z vyššie uvedených svedeckých výpovedí, ako i z listinného dôkazu možno zastať názor, že v danom prípade žalovaný v konaní v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyslovenom v zrušujúcom uznesení v rámci svojej obrany preukázal, že sporné finančné prostriedky mu boli poskytnuté síce na jeho súkromný bankový účet, ale na účel súvisiaci s vývojom projektu ťažby bentonitu, nie za účelom jeho osobnej investície do spoločnosti, ako tvrdil žalobca. Preukázal, že tieto finančné prostriedky boli určené spoločnosti PGH, a.s. , na vykonávanie určitých činností žalovaným v súvislosti s vývojom ťažby bentonitu obchodnou spoločnosťou PGH, a.s. Inak povedané vyššie uvedené dôkazy sú spôsobilé preukázať, že v danom sporné finančné prostriedky poskytnuté žalobcom žalovanému nemohli predstavovať bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže obstať nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, keď v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný prijal sporné finančné prostriedky od žalobcu bezdôvodne a to bez ohľadu skutočnosť, že konkrétny právny dôvod pomenovaný nebol. V konaní podľa názoru odvolacieho súdu nebol preukázaný jeden z predpokladov vzniku bezdôvodného obohatenia, t. j. bezdôvodnosť poskytnutia sporných finančných prostriedkov žalobcom žalovanému a ani to, že peniaze určené pre spoločnosť si ponechal pre seba, čo napokon žalobca ani netvrdil.

17. S odvolacou námietkou žalobcu, že účel poskytnutia sporných finančných prostriedkov nepreukazuje existenciu právneho dôvodu odvolací súd súhlasí. Je pravdou, že preukázanie len účelu poskytnutia sporných finančných prostriedkov by ani v danom prípade nepostačovalo k preukázaniu dôvodnosti poskytnutia sporných finančných prostriedkov žalobcom žalovanému. Avšak v danom prípade účel poskytnutia sporných finančných prostriedkov predstavuje len podstatnú skutočnosť, ktorá pristúpila k skutkovým záverom zisteným z vykonaného dokazovania. S poukazom na vykonané dokazovanie bolo preukázané, že medzi stranami sporu od počiatku existovala dôvodnosť poskytnutia sporných finančných prostriedkov, ktorá svojím účelom súvisela s vývojom projektu ťažby bentonitu, teda bolo preukázané, že sporné finančné prostriedky boli žalobcom žalovanému ako predsedovi predstavenstva poskytnuté na krytie prevádzkových nákladov obchodnej spoločnosti PGH, a.s., resp. na vykonávanie potrebných činností žalovaným súvisiacich s vývojom projektu ťažby bentonitu, tak ako zhode vypovedali (A. H., E. G.) svedkovia, ktorí sú členmi predstavenstva spoločnosti PGH, a.s. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nemohol stotožniť s argumentáciou žalobcu, že žalovaný vykonaným dokazovaním (vrátane dodatočného dokazovania) nepreukázal dôvodnosť poskytnutia sporných finančných prostriedkov. Napokon odvolací súd poukazuje i na svoj právny názor vyjadrený v bode 14. zrušujúceho uznesenia č. k. 8CoCsp/33/2021-305 zo dňa 30. mája 2022, kde vyslovil, že v danom prípade musel od počiatku existovať nejaký právny dôvod. Podľa názoru odvolacieho súdu tento právny dôvod existuje (bol preukázaný) bez toho, že by bol pomenovaný konkrétnym zmluvným typom. Len samotná absencia konkrétneho pomenovania právneho dôvodu, a to najmä v prípade, keď z vykonaného dokazovania, ako i z konkrétnych okolností daného prípade je preukázaná jeho existencia (ako v prejednávacom prípade), nemôže byť dôvodom pre prijatie záveru o bezdôvodnosti poskytnutia sporných finančných prostriedkov žalobcom žalovanému.

18. Odvolací súd poukazuje na námietku žalobcu, ktorou uviedol, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie začal nepravdivo tvrdiť, že sporné finančné prostriedky predstavujú investíciu p. F. do obchodnej spoločnosti PGH, a. s. poskytnuté prostredníctvom žalobcu. Zaoberajúc sa nastolenou námietkou uvádza, že s poukazom na vykonané dokazovanie bolo preukázané, že žalobca je 10 % akcionárom obchodnej spoločnosti PGH, a.s. s tým, že žalobca nominoval p. F. za člena predstavenstva

danej spoločnosti. Tiež bolo preukázané, že p. F. a žalobca boli ešte pred realizáciou projektu ťažby bentonitu obchodnými partnermi (podľa výpovede štatutára žalobcu prostredníctvom obchodnej spoločnosti Prorate, s.r.o. - č. I. 133). Odvolací súd i na tomto mieste považuje za potrebné upriamiť pozornosť na listinný dôkaz - mailovú komunikáciu p. F. s členom predstavenstva A. H., podľa ktorej sa p. F. domáhal vrátenia ním vynaložených finančných prostriedkov do obchodnej spoločnosti PGH, a. s. Z obsahu tejto mailovej komunikácie okrem iného vyplynulo, že p. F. do uvedenej obchodnej spoločnosti investoval približne 35.000 eur, pričom žalovanému (ako predsedovi predstavenstva obchodnej spoločnosti PHG, a. s.) poskytol sumu 14.000 eur. Taktiež neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že štatutár žalobu vo svojej výpovedi zo dňa 12.11.2019 uviedol: „pán Polgár ako fyzická osoba požiadala p. F., teda nás o pôžičku“ s tým, že na otázku súdu, koho myslel žalobca pod tým označením „nás“ uviedol, že seba a p. F.. Rovnako tak možno poukázať na listinný dôkaz, a to potvrdenie obchodnej spoločnosti PGH, a. s., z ktorého vyplýva, že obchodná spoločnosť PGH, a. s. potvrdzuje prevzatie sumy 14.000 eur od p. E. F., ktorú peňažnú sumu poskytol v prospech spoločnosti sprostredkované cez osobu žalovaného (č. I. 36). Vzhľadom na uvedené je možné prisvedčiť k záveru, že sporné finančné prostriedky boli posunuté žalovanému a tieto boli určené do obchodnej spoločnosti PGH, a. s. s tým, že ich poskytovateľom bol nie len žalobca, ale i p. F. sprostredkované prostredníctvom žalobu. Odvolací súd však uvádza, že tento argument žalobcu nie je spôsobilý žiadnym spôsobom ovplyvniť dôvodnosť právneho záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti nároku žalobcu, s ktorým právnym záverom sa odvolací súd plne stotožnil.

19. Nadväzujúc na vyššie spomenutý listinný dôkaz - potvrdenie obchodnej spoločnosti PGH, a. s., o prijatí sumy 14.000 od p. E. F., ktorú peňažnú sumu poskytol p. F. v prospech spoločnosti sprostredkované cez osobu žalovaného (č. I. 36), považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že tento dôkaz v konaní nebol hodnoverne spochybnený, tak ako tvrdí žalobca a preto naň možno prihliadať. Žalobca namietal, že tento dôkaz bol svedkom E. G. spochybnený, keď tento svedok mal uviesť, že podpis na danom dokumente nie je jeho a absentuje tiež hlavičkový papier obchodnej spoločnosti PGH, a. s. K tomu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že svedok E. G. vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 02.12.2022 na otázku súdu, či ide o jeho podpis a či pozná obsah daného dokladu uviedol len to, že podpis na predmetom liste (č. I. 36) je zvláštny, ale môže to byť jeho podpis. Svedok teda jednoznačne nevylúčil, že na predmetom dokumente je jeho podpis. Zároveň uviedol, že nepozná jeho obsah a ani forma mu nie je známa. Z tohto vyjadrenia svedka však nie je možné vyvodiť záver, že ak potvrdenie aj nebolo spísané na hlavičkovom papieri spoločnosti PGH, a. s., že by naň nebolo možné prihliadnuť. Z výpovede svedka možno len vyvodiť to, že tento nebol oboznámený s obsahom daného dokumentu spísaného v slovenskom jazyku, keď svedok je občan Maďarskej republiky, čo odôvodňuje to, že nepoznal obsah dokumentu písaného v slovenskom jazyku a ani jeho forma mu nebola známa. Zo svedeckej výpovede tohto svedka však nie je možné vyvodzovať iné závery, len ako tie, ktoré z nej jednoznačne plynú a tieto nie je možné nad rámec svedeckej výpovede svedka rozširovať. Možno uzavrieť, že svedkom E. G. nebolo vyvrátené a ani hodnoverne spochybnené to, že listinný dôkaz – potvrdenie obchodnej spoločnosti PGH, a. s. o prijatí sumy 14.000 eur od p. F. sprostredkované cez žalovaného, bol vydaný obchodnou spoločnosťou PHG, a. s. a ani to, že táto obchodná spoločnosť od žalovaného ako od sprostredkovateľa prevzala sporné finančné prostriedky. Aj tento dôkaz, vrátane listinného dôkazu – mailovej komunikácie medzi p. H. a p. F., v ktorej p. F. sám uvádza, že spoločnosti uhradil sumu 14.000 eur, preukazujú tvrdenie žalovaného, že peniaze boli určené pre spoločnosť a nie jeho osobe. Inými slovami, on bol len platobným miestom, ale nebol ich konečným adresátom či užívateľom.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd v danom prípade zastal názor o existencii právneho dôvodu poskytnutia sporných finančných prostriedkov, bolo potrebné sa zaoberať tým, či sa takto získané plnenie následne stalo bezdôvodným obohatením, resp. tým, či táto počiatočná dôvodnosť odpadla. Je potrebné uviesť, že plnenie poskytnuté na základe určitého právneho dôvodu stáva bezdôvodným obohatením od okamihu, kedy tento počiatočne existujúci právny dôvod odpadol. Pod odpadnutím právneho dôvodu plnenia rozumieme všetky prípady, kedy zo zákona alebo na základe zákona dochádza k jeho zrušeniu. Pôjde typicky o prípady platného odstúpenia od zmluvy, naplnenia tzv. rozvázovacej (rezolutívnej) podmienky v právnom úkone (pozri § 36 a komentár k nemu), poskytnutie tzv. preddavku podľa § 498 (typicky tzv. záloha pri realitných sprostredkovateľských zmluvách a pod.). Príkladom odpadnutia právneho dôvodu priamo zo zákona je právny režim tzv. fixných zmlúv (porovnaj § 518 OZ a komentár k nemu).

20.1. S právnym posúdením skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol odvolací súd uvádza, že v takomto prípade v konaní je potrebná ingerencia oboch strán sporu. Inak povedané, v konaní je potrebné, aby žalobca uviedol dôvody pre odpadnutie právneho dôvodu a žalovaný nadväzujúc na uvedené tvrdenia uviedol dôvody, pre ktoré tento dôvod neodpadol. Odvolací súd uvádza, že ak súd prvej inštancie žalobcovi vytkol, že neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ohľadom odpadnutia právneho dôvodu, nie je možné prisvedčiť záveru, že by takto nedôvodne na žalobcu prenášal bremeno skutkového tvrdenia ako i dôkazné bremeno. Bolo úlohou žalobcu tvrdiť podstatné skutočnosti ohľadom odpadnutia právneho dôvodu, ku ktorým až následne žalovaný mohol zaujať procesnú obranu v sporovom konaní. Uvedené predstavuje takzvanú teóriu prenášania dôkazného bremena. V prejednávanej veci možno vysloviť, že žalobca neuvádzal žiadne tvrdenia svedčiace o tom, že by malo dôjsť k zániku dôvodnosti poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že od počiatku poskytnutia sporných finančných prostriedkov žalovanému neexistoval žiaden právny dôvod, čo (s poukazom na vyššie odseky odôvodnenia toho rozhodnutia) bolo vyvrátené. Zároveň však žalobca poukazoval na to, že projekt ťažby bentonitu nebol úspešný a v súčasnosti už nefunguje. Odvolací súd uvádza, že tvrdenia žalobcu o neúspešnosti projektu ťažby bentonitu, ako i to, že sa v tomto projekte v súčasnosti nepokračuje (skutočnosť v konaní preukázaná), nie sú spôsobilé zapríčiniť zánik dôvodnosti poskytnutia peňažných prostriedkov žalobcom žalovanému. Napriek tomu však odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní svedeckými výpoveďami členov predstavenstva (A. H., E. G.) bolo preukázané, že peniaze boli použité v projekte, tento projekt trvá, avšak k jeho ďalšiemu vývoju nedochádza, nevykonávajú sa činnosti, ale naďalej sa uhrádzajú platby za licenciu ťažby a čaká sa na potencionálnych investorov. V danom prípade, tak ako už odvolací súd zmienil aj v zrušujúcom uznesení č. k. 8CoCsp/33/2021-305 zo dňa 30. mája 2022, žalovaného zaťažuje bremeno preukázania, že finančné prostriedky boli použité v súvislosti s projektom, resp. že dôvodnosť poskytnutia finančných prostriedkov naďalej trvá. Žalovaný tvrdil, že peniaze boli určené a použité do projektu, čo potvrdili svedkovia H. K. G.. V konaní nebol tvrdý a ani preukázaný žiaden dôvod, na podklade ktorého by bolo možné prijať záver o odpadnutí dôvodnosti poskytnutia plnenia žalobcom žalovanému. Z uvedeného dôvodu teda odvolací súd (v zhode so súdom prvej inštancie) vyhodnotil, že nárok žalobcu nie je možné posúdiť podľa skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď v konaní nebolo preukázané odpadnutie tohto dôvodu. Ako už bolo uvedené, v konaní bolo preukázané, že peňažné prostriedky boli určené na projekt ťažby bentonitu, keď strany sporu mali záujem participovať na projekte; žalobca, resp. aj p. F. sa mali podieľať veľkým finančným obnosom na realizácii projektu (v prvej etape sumou 800.000 euro), žalobca nakupoval stroje, technológiu. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že s realizáciou projektu súviseli aj prevádzkové náklady, na ktoré, ako tvrdil žalovaný, boli finančné prostriedky určené a čo napokon potvrdili aj svedkovia. Z vyjadrenia žalobcu, že dôvod poskytnutia peňazí mal byť určený až dodatočne, v závislosti od postupu projektu ťažby bentonitu v Maďarsku nevyplýva, že peniaze mali byť využité žalovaným ako fyzickou osobou pre seba; vyplýva z neho prepojenie na činnosť akciovkej spoločnosti.

21. Prvým zákonným predpokladom bezdôvodného obohatenia je objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody či prospechu, merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom. Pojmovým znakom tohto faktického stavu však musí byť absencia relevantného právneho dôvodu vzniku tohto obohatenia (teda výnimočne zákon alebo právna skutočnosť na základe zákona). Faktický stav majetkovej nerovnováhy subjektov právnych vzťahov teda pojmovo vyžaduje bezdôvodnosť tohto stavu. Odvolací súd vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade s poukazom na vykonané dokazovanie bola preukázaná dôvodnosť poskytnutia sporných finančných prostriedkov žalobcom žalovanému uvádza, že nemohla nastať bezdôvodnosť majetkovej nerovnováhy medzi stranami sporu. Neboli preukázané predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu. Inak povedané vzhľadom na preukázanie dôvodnosti poskytnutia sporných finančných prostriedkov nárok žalobcu nie je možné právne posúdiť podľa jednotlivých skutkových podstát bezdôvodného obohatenia vymedzených v § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale zároveň daný nárok žalobcu nebolo možné ani právne posúdiť podľa všeobecného ustanovenia o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu preukázania existencie dôvodnosti poskytnutia plnenia žalobcom žalovanému.

22. Zároveň záverom odvolací súd považuje za potrebné taktiež upriamiť pozornosť žalobcu na skutočnosť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia

(§ 220 ods. 2 CSP). Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

23. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o nutnosti postupu podľa § 387 ods. 1 CSP, resp. k nutnosti potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil ako vecne správny.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).